Satelitní entropie

Pohybujeme se ve sterilních vzorcích. Následujeme přímku, tvořící z obou stran zrcadlový obraz neustále se opakujících tvarů. Dům, zahrada, bazén. Na zahradě až obsedantně upravený trávník, který připomíná fotbalové nebo golfové hřiště, kde pampeliška je nepřítel.

Znovu a znovu.

Město bez začátku, konce, středu, bez kostela či hospody. Ocitáme se v neosobní stavebnici. A tak k ní přistupuji. Hraji si s jejími částmi, rozkládám, skládám, pohrávám si s repeticí a uspořádáním.

Existuje kombinace, která satelitnímu městečku vdechne organický život, nebo navždy zůstane prázdnou stavebnicí?

Klauzura za 2. ročník. 2024/2025
Monika Půlpánová